

OVERWEGING

IK BEN ER

DATUM	17 januari 2021
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	Samuël 3,3b-10.19
EVANGELIE	Johannes 1,35-42

Een huishoudster van een pastoor vertelde me ooit naar aanleiding van het roepingsverhaal van Samuël, dat ze iedere nacht nog haar oude dwingend worden pastoor hoorde roepen: Trees! Trees! Komen! En voor de zoveelste maal stond Trees op. Was dit de stem van de Heer? Was dit haar roeping?

De lamp van de Heer was nog niet gedoofd en Samuël lag te slapen in het heiligdom van de Heer. Zo opent de eerste lezing.

De lamp van de Heer was nog niet gedoofd. Het gaat hier niet alleen letterlijk om een Gods lamp. De zin die aan dit vers vooraf gaat luidt: “In die dagen was een woord van de Heer een zeldzaamheid en kwam een visioen niet voor”. Het was een tijd waarin Israël redeloos, reddeloos en radeloos was. Er was geen leiding. Het volk was onderling verdeeld en ten prooi aan vijandelijke buurvolkeren. Een tijd, die ook aan onze dagen doet denken. Horen wij nog wel eens ‘een woord van de Heer’. Zijn er nog visioenen? Kennen we politici, idealisten of kerkleiders met ‘I have a dream’...

Of is de lamp van de Heer toch nog niet gedoofd?! Bij het tabernakel hangt nog steeds de Gods lamp. De kaars, die herinnert aan de aanwezigheid van Hem, wiens naam is: Ik-ben-er-voor jou. De Naam die ook ons roept te antwoorden: Hier ben ik!

We gaan naar het evangelie. Ook dit is een roepingsverhaal. Stel je voor dat je daar bij bent.

Daar loopt een mens van vlees en bloed, één zoals wij, en Johannes de Doper zegt daarvan: “Kijk daar gaat hij: Zie het lam Gods”. Dezelfde woorden, die we in veel kerken horen als we ter communie gaan: Zie dit is het lam van God dat draagt de zondenlast van deze wereld.

Het joodse volk in Jezus’ tijd kenden het ‘lam van God’ letterlijk als een zondebok. Eens in de zoveel tijd nam de priester ten overstaan van het volk een bokje bij de horens en boog zich over dat beestje. Symbolisch werd zo alle rottigheid, die het volk had uitgehaald op dat dier uitgestort. Het dróeg de zondenlast van deze wereld. Vervolgens werd het de woestijn in gestuurd om door wilde dieren verscheurd te worden. Als offer. In het evangelie zegt Johannes het van een mens, van één van ons. Kijk daar loopt het lam van God. Wat is dat voor iemand geweest? Wat voor mensen moet die jongeman, de zoon van Maria geweest zijn, om dat van hem te kunnen zeggen?

Iemand aan wie je je kunt toevertrouwen, bij wie je veilig bent, met je mooie kant, maar ook met wat je belast, je schaduw, waar je je voor schaamt.

Jezus, het Lam, komt niet naar de leerlingen toe. Hij gaat zijn eigen weg, maar de leerlingen gaan achter Hem aan, worden door Hem aangetrokken. Weten wij ons ook geroepen om Hem achter na te gaan...? Worden we door Hem getrokken...?

Wat doet Jezus, als hij merkt dat de leerlingen Hem volgen? Hij keert zich om en vraagt: wat verlangt Gij? Niet eerst een kennismakingspraatje, maar meteen een vraag naar het hart, naar de kern: "Wat verlangt Gij?" Het zijn **de eerste woorden die Jezus in het Johannesevangelie** zegt!

Wat zouden wij zeggen, als ons gevraagd werd. 'Wat verlang je?' "Waar gaat je hart naar uit?" Misschien zeg je wel: dat er gauw een eind komt aan de corona...of ...eindelijk eens natuurijis, die geluiden van een stille wintermorgen, schaatsen op zwart ijs'? Weet jij wat je verlangt?...

De leerlingen antwoorden: "Meester, waar houdt Gij u op?" Ze vragen daarmee niet naar zijn adres, maar meer waar Hij **thuis is**. Zoals Hij thuis is bij zichzelf, bij de ander, bij God. Dát verlangen dat wekt Jezus bij zijn volgelingen op.

Is dat ergens ook ons verlangen? Meer thuis te zijn bij je zelf, bij de ander, bij God, gedragen te worden.... Dat je steviger op deze aarde staat, wat minder heen en weer geschud door de grillen van de dag, door wat je overkomt aan ziekte en gezondheid, minder afhankelijk van het succes van jezelf of je kinderen, Wat mooi als je er kunt zijn met alles wat je in huis hebt aan lach en traan, aan kracht en zwakte. Dat je kunt zeggen: Hier ben ik...ik ben er voor jou.

"Ga mee en kijk", antwoordt Jezus. Kom zien waarin ik woon, waar ik het vandaan haal, hoe ik leef. Jezus zegt deze woorden in het eerste hoofdstuk van het Johannesevangelie. Op het eind van het evangelie zal Hij zeggen: Blijf in mij, zoals ik verblijf in jullie. Woon in mij, zoals ik woon in jullie. Een heel evangelie, misschien wel een leven lang hebben te gaan om die woorden te verstaan. Vandaag worden we geroepen op weg te gaan.